Allegorice vos: nõ dij falsi. Hoc dicãt illi/ a Qui diligũt salutare tuũ. s. me. Uñ dixit simeon Luc. ij. e. Quia viderũt oculi mei/ salutare tuũ. Al/ Qui diligunt salutare tuũ/ cõmunicare alijs. s. fidei salutẽ. Sed ad hoc q ipsi exultẽt ⁊ lętenť ⁊ laudẽt/ oportet q p̃cedat resurrectio mea: Uñ tibi dico pater/ d Ego vo egenus sũ: vel mendicꝰ. i. petẽs ⁊ dicẽs i cruce/ Job. xix. e. Sitio. e Et pauper/ rebus: nõ habẽs vbi caput reclinẽ. Uñ scriptũ ẽ Job. xix. f. q inclinato capite tradidit spm̃. Al/ Pauper/ amicis: qz amici mei apli recesserũt a me: Sz tu f De/ pz̃/ adiuua me: i tribulatiõe passiõis. Et ve scio q adiuuabis: qz g Adiutor meꝰ: vt possim sustinere: h Et liberator meꝰ: vt possim euadere: i Es tu/ omnipotens pater. Adiutor fuit in passione: vbi christus tulit pondus peccatorꝫ nrorꝫ. Liberator in resurrectione: vbi liber a pena ⁊ miseria surrexit. Et ad hoc faciendũ dñe pater/ k Ne moreris: quin. s. die tertia me suscites.

a qui diligunt salutare tuum.
b Ego vo egenus ⁊ pauper sum:
c deus adiuua me. Adiutor
d meus ⁊ liberator meꝰ es tu:
e dñe ne ⁊ moreris.

Al. ⁊ ceruto:
Al. ⁊ tardauerĩ

Pslmus dauid filiorꝫ ionadab ⁊ priorꝫ captiuorꝫ. LXX.

l In te dñe speraui non
m confundar in eternum:
n in iustitia tua ⁊ libã
o me ⁊ eripe me. Inclina ad
p me aurẽ tuam: et ⁊ salua me.
q Esto mihi in deum protectorem: et in locum munitum vt saluum me facias. Quoniam firmamentum meum: et refugium meum es tu.
r Deus meus eripe me de manu peccatoris: et de manu contra legem agentis: et de manu iniqui: et de manu iniquitatis.
s Quoniam tu es patientia mea domine deus meus: tu es spes mea a iuuentute mea.
t Super te firmatus sum ex utero de ventre matris meae: tu es protector meus: in te cantatio mea semper.
u Quasi prodigium factus sum multis: et tu adiutor fortis.
v Repleatur os meum laude: ut cantem gloriam tuam: tota die magnitudinem tuam.
x Ne proicias me in tempore senectutis: cum defecerit virtus mea ne derelinquas me.
y Quia dixerunt inimici mihi: et custodientes animam meam consilium fecerunt in unum.
z Dicentes: deus dereliquit eum persequimini et comprehendite eum quia non est qui adiuuet eum.
a Deus ne longe fiat a me: deus meus in auxilium meum festina.
b Confundantur et deficiant detrahentes animae meae: operiantur confusione et pudore qui quaerunt mala mihi.
c Ego autem semper sperabo: et adiicam super omnem laudem tuam.
d Os meum adnuntiabit iustitiam tuam: tota die salutare tuum.
e Quoniam non cognoui litteraturam: introibo in potentias domini.
f Domine memorabor iustitiae tuae solius.
g Deus docuisti me a iuuentute mea: et usque nunc pronuntiabo mirabilia tua.
h Et usque in senium et senectam deus ne derelinquas me donec annuntiem brachium tuum: generationi omni quae futura est.
i Potentiam tuam et iustitiam tua deus usque in altissima quae fecisti magnalia quis similis tibi.
k Quantas ostendisti mihi tribulationes multas et malas conuertens uiuificabis me: et de abyssis terrae iterum reducens ascendere facies me.
l Multiplicabis magnificentiam tuam: et conuertens consolabis me.
m Nam et ego confitebor tibi in uasis psalmi veritatem tua deus: psallam tibi in cithara sancte israel.
n Gaudebunt labia mea cum cantauero tibi: et anima mea quam redemisti.
o Sed et lingua mea tota die meditabitur iustitiam tua: cum confusi et reuerti fuerint qui quaerebant mihi malum.

Al. ⁊ de i te spauit: dñe
Al. ⁊ ceruo
Al. ⁊ ceruue
Al. ⁊ saluũ me fac

Partitio psalmi.

Moraliter * subesse vl seruire. Osee. x. a. Nõ est rex nobis: nõ enim timemus dñm: ⁊ rex qd faciet nobis. i. prelatꝰ. a Qui diligũt: ptra odio habẽtes. Amos. v. c. Odio habuerũt corripientẽ i porta. b Salutare: nõ infirmitorũ. Eccli. xxx. c. Salus aiẽ in sanctitate iusticie. c Tuũ: nõ medicorũ vl apothecarꝫ. Prouer. xxj. d. Dñs aũt salutẽ tribuet. Sũt aũt qdã q deũ laudãt ⁊ magnificãt in pspitate/ sed blasphemãt i aduersitate: Sicut intẽdebat sarban q posset iducere iob: dicẽs ad dñm: Mũqd frustra timet deũ iob: opibꝰ manuũ eiꝰ bñdixisti/ ⁊ possessio eiꝰ creuit i terra: sed extẽde paululũ manũ tuã ⁊ tange cũcta q̃ possidet: nisi in facie bñdixerit tibi. Ps. Cõfitebik tibi cũ bñfeceris ei. Ideo ostẽdit vir iustus psequẽter se pauperẽ esse: ⁊ tñ in pauptate ⁊ laudare deũ/ ⁊ alios ad laudẽ monere. Uñ dicit: d Ego vo egenus sũ ⁊ pauꝫ. Duo dicit: Sũt enim qdã egeni. i. medici ⁊ q̃rẽtes/ q nõ sũt paupes: vt sũt trutãni. Alij vo sũt paupes sed tñ nõ sũt egeni: qz medicare erubescũt. Primi peccant p cupiditatẽ ⁊ auariciã: Secũdi peccãt p supbiã. Sed vir iustꝰ dicẽ se simul esse egenũ ⁊ pauperẽ: ⁊ ideo secure petit/ dicẽs: e De adiuua me: Al fm aliã lfaz affirmat: quę habet: Deus adiuuat me/ pauperẽ: q adiutor est pauperũ/ non diuitũ: qbus pmittit nõ auxiliũ: sz supplicũ. Luc. vj. d. Uę vobis diuitibꝰ. Uñ vulgariter solet dici de diuite/ q nõ est homo quẽ deus adiuuet: de paupere vo ⁊ miserabili psona dicit: iste est homo quẽ deꝰ adiuuet. i. egens ⁊ dignꝰ auxilio dei. Uñ adiũgit: g Adiutor meꝰ: in operãdo: h Et liberator meꝰ/ in patiẽdo: i Es tu: nõ hõ: nõ mũdus: nõ diuitię. Esa. xxxj. a. Uę q descẽdũt in egyptũ ad auxiliũ ⁊c. i. i mundũ. Al/ Adiutor/ in p̃senti: cũ tẽpus est operãdi. Et liberator/ in futuro. Ro. viij. d. Ipsa creatura liberabik a seruitute corruptiõis in libertatẽ glorię filiorꝫ dei. Et qz vt dicit Prouer. xiij. b. spes quę differt/ affligit aiam: et etiã qz mora trahit periculũ: addit: k Ne moreris. i. ne differas auxiliũ ⁊ liberationẽ. Dañ. ix. e. Ne moreris ꝓter temetipsũ deꝰ meus. Job. xiij. g. Dñe descende priusq̃ moriat filius meus. Job. xj. a. Miserũt sorores lazari ad iesũ/ dicẽtes: Dñe ecce quẽ amas infirmat ⁊c. Tũc qdẽ mãsit in eodẽ loco duobꝰ diebꝰ. Et p: Uenit iesus ⁊ inuenit eũ q̃ttuor dies habentẽ iã in monumento. Expone.

Job. i. b.

Ps. 48.

Expositio Psalmi. LXX.

In te dñe ⁊c. Titulꝰ. Ps. dauid filiorꝫ ionadab ⁊ priorꝫ captiuorum. Continuatio. Post psalmũ de cruce ⁊ psalmum de donis spiritus/ ponit hic psalmũ de cõmẽdatiõe grarꝫ ⁊ donorꝫ eorundẽ. Et ẽ sensus tituli. Psalmꝰ/ iste/ q ẽ dauid ꝓphę: agit de filijs ionadab. i. de significatis p eos. s. de illis q obediũt spontanee dei volũtati. Et de primis captiuis. i. de illis q p̃us erãt captiui q̃z deo obedirẽt: cui seruire regnare ẽ. De ist legit Hiere. xxxv. b. q p̃cepit dñs hieremię vt ꝓpinaret eis vinũ: ⁊ noluerũt accipere: dicentes q pater eorꝫ ionadab p̃cepit eis q ipi nõ biberẽt vinũ/ neq̃z plãtarẽt vineas. Et hos multotiẽs ꝓnit dñs in exemplũ filijs israel/ q nolebãt seruare mãdata dñi: ⁊ isti seruabãt mãdata pãis sui. Per hos ergo significanť viri obedientes: tũ ꝓpť factũ suũ: tũ ꝓpť interpretationẽ huiꝰ nois ionadab: qd iterpretať spontaneꝰ. Intentio est monere nos ne de nobis ipsis p̃sumamꝰ: ⁊ totã spẽ in dei gratiã ponamꝰ. Modus. Triptiť ẽ psalmꝰ. Primo ꝓpť spem suã petit hic vir deo obediẽs/ ab omnibꝰ malis liberari/ ⁊ laude impleri. Secõ agit de gra tpe senectutis ⁊ senij: ibi: Ne ꝓijcias me. Tertio dicit cui psonę sit gra: ⁊ quę sit illa gra: ibi: Deꝰ qs similis. Agẽs ergo de gra aliq̃z aliquid petat/ meritũ suę spei ostendit/ dicẽs: l In te dñe speraui. Iii te/ nõ in hoie: nõ in diuitijs. Hiere. xvij. a. Maledictꝰ q pfidit i hoie: ⁊ ponit carnẽ brachiũ suũ. j. Timoth. vj. d. Pręcipe diuitibꝰ nõ sperare in incerto diuitiarꝫ: sed in deo viuo. Uñ dicit: In te dñe speraui: et ideo m Nõ confundar. Eccli. ij. b. Nullus sperauit in eo ⁊ pfusus est. n In eternũ: licet ad tps bona pfusione pfundar. Hiere. xx. c. Qui psequũť me/ cadẽt ⁊ infirmi erũt/ ⁊ pfũdenť vehementer: qz nõ intellexerũt opprobriũ sempiternũ. Ita pfundenť illi q hic nolũť leuiter ⁊ modicũ cõfũdi coram sacerdote/ confitendo peccatũ. Hiere. ij. e. Quõ confundiť fur qm deprehendiť: sic cõfundiť domus israel: ipsi ⁊ reges eorꝫ/ principes ⁊ sacerdotes ⁊ ꝓphetę eorꝫ. Fur est q furať pfessionẽ suã: qui tũc deprehẽdiť/ cũ in crimine moriť: pęnitens aũt suum furtũ ꝓijcit. Sz dicẽ Hieremias q sic cõfũdenť domꝰ israel. i. clerici ⁊ reges eorꝫ/ maiores p̃lati ⁊ principes: vt archidiaconi ⁊ decani ⁊ sacerdotes ad litterã: et ꝓphetę. i. p̃dicatores. Clerici enim et isti p̃dicti/ plus iterdũ cõmittũt istud furtũ q̃z alij. Et vt sic ñ cõfũdar o In iusticia tua. i. a te mihi data: p Libera me. Iusticia dei/ est forma pęnitentiale: vl ipsa pęnitẽtia: in q̃ fit iusticia de latronibꝰ. i. de peccatoribus vel dęmonibus vel de vitijs: de quibus Job. xix. b. Uenerũt latrones eiꝰ ⁊ fecerũt sibi viã p me. Pęnitẽtia aũt istos latrones suspẽdit/ ⁊ sic liberať homo: qñ aũt nõ suspendunť a pęnitẽtia/ hõ moriť periculo expositꝰ ẽ. Esa. xxvj. b. Cũ fecerij iudicia tua i terra: iusticiã discẽt oẽs habitatores orbis: misereamur impio/ ⁊ nõ discet facere iusticiã. Et i eodem. d. Iusticiam nõ fecimus in terra: ideo non ceciderunt habitatores ęrę. i. latrões. In hac ergo tua iusticia: Libera me/ ab his latronibꝰ: q Et eripe me/ de ore leonis. i. diaboli. Ps. Libera me de ore leonis. Uel/ Eripe me: a malis bestijs. i. desiderijs: q̃ etiã post vitia suspensa remanent: ⁊ qñq̃z tantũ p̃ualent q animã deuorãt. Uñ dicit sanctus: Quot putas lupi seuicie: quot leones supbię: quot vulpes astutię: quot vultures ingluuie lacerant cadauer animę? Apocal. xviij. a. Babylon facta est habitatio omnis volucrij immũdę. Et qz laceratus surgere nõ possũ: r Inclina ad me/ infirmũ ⁊ iacentẽ: s Aurẽ tuã/ misericordię. De qua Sap. j. c. Auris ęli audit oia. Hoc est ꝓtra qdã pfesores/ q nolũť audire fęda. Sz scire debẽť q nõ potest medicꝰ sanare vulnera/ nisi tangat saniẽ. Osee. ij. d. Eraudiã ęlos. i. spũales: ⁊ ipsi exaudiẽť terrã. i. pctores. t Et salua me. Sic enim saluať iacẽs in lecto peccati/ cũ deꝰ aurẽ misericordię ad eũ inclinat: qõ fit mediãte aure cõfessorij. s. p confessionẽ. Prouerb. xxviij. b. Qui abscõdit scelera sua nõ dirigeť. i. nõ surget de lecto peccati: q aũt pfessus fuerit ⁊ reliq̃rit ea/ misericordiã consequeť. Et docemur hic qd petere debeamꝰ. s. salutẽ. Cũ enim dixisset: Inclina ad me aurẽ tuã: nõ subiunxit/ ⁊ vita me:

Partitio psalmi.

Ps. 11.

tunrit: ⁊ dita me: sed dixit: et salua me. Job. xvj. e. Si qd peterit patrē ī noīe meo/ qd ē ihesus: dabit vobis. Et post: Usq mō nō petistis qcq in noīe meo. Et qr nō tm de ꝑteritis saluari: ꝯ etiā cōtra futura ꝓtegi necesse est: ideo sequit:

a ¶ Esto mihi ī deū, ꝓtectorē/ ꝓtra ignea tela diaboli: de qbus Eph. vj. c. Ut possit omia tela neqstmi ignea extinguere.

b ¶ Et ī locū munitū: vt in te nō tm ꝓtecius: ꝯ etiā tut sim.

c ¶ Ut saluū me facias: nō solū a morte/ ꝯ etiā a timore. Licet em qnq miles scuto suo in bello ꝓtegat: tm multo timore ꝓcutit: qr vndiq appropinqnt ei hostes: sed qn in castro vel turre iā se recepit/ tūc nō timet. Christ est loc munit: in q milites et tuti habitāt. Prouer. xviij. b. Turris fortissima nomē dni: ad ipm currit iust ⁊ exaltabit. Ibi volebat poni iob vt tutus esset. Job. xvij. a. Libera me dne ⁊ pone me iuxta te: ⁊ cuiusuis man pugnet ꝓtra me. Ibi nō habitāt supbi: qr expositi sūt vēto: ꝯ timidi ⁊ humiles. Prouerb. xxx. d. Lepuscul plebs inualida/ collocat cubile suū ī petra. i. in christo. Hoc significatū est. j. Regl. xxiiij. a. vbi dicit: Ascēdit dauid ⁊ habitauit ī loc tutissimis engaddi. Engaddi/ interptat fons hedi: ⁊ significat vulnera carnis christi: vbi habitare tutissimū ē. Numeri. xxiiij. d. Balaā vidit cineū ⁊ ait: robustū qdē ē habitaculū tuū: sed si ī petra posueris nidū tuū. Et ibi sequit: Assur capiet te. Cineus/ lugēs vel possidēs interptat: ⁊ sigt ꝓprie religiosos diuites: q̄ luctū iterfecit possessio: sic cain abel. Hoc robustū esset habitaculū/ si in petra christo poneret nidū suū. Sed qr nō ponūt: assur. i. supbia capit eos: sm qd dicit Eccl. xxj. a. Dom q nimis locuplex est annul labitur supbia. Itē notandū q ipsa religio locus munit dicitur/ cuius munitio est in duodecim: q̄ his versibus notant:

Religio st loc. munitus ꝓter duodecim

Versus

Murus/ dentales/ turres/ vigiles/ tuba/ scuta:
Mons/ aqua/ saxa/ cibi/ machina/ fossa/ viri.

Est em in religione vel claustro murus: de q Esa. xxvj. a. Saluator ponet ī ea mur. ¶ Dētales. i. keuelli. Cap. iiij. b. Turris dauid q edificata est cū ꝓpugnaculis. Cap. viij. c. Si mur ē/ edificem sup eū ꝓpugnacula argētea. i. de sacro eloqo ¶ Itē ibi sūt turres. i. doctores. Cap. viij. c. Ubera mea sicut turris. Et. vij. b. Masus tu sic turris libani/ q̄ respicit ꝓtra damascū. ¶ Itē ibi sūt vigiles. s. ꝑlati. Heb. vlt. c. Obedite ꝑpositis vrīs: ipsi em pro vigilāt q̄si rationē reddituri ꝓ aiab vrīs. ¶ Itē tuba ꝑdicatiōis. Numeri. x. a. Fac tibi duas tubas argēteas. Duas. s. ꝓmissiōis ⁊ cōminatiōis. ¶ Itē ibi sūt scuta orationū. Sap. xviij. d. Proferet seruitutis suę scutū orationē. ¶ Itē mons. i. eminētia ⁊ arduitas vitę. Matth. v. b. Nō potest abscōdi ciuitas sup montē posita. ¶ Itē aqua lachrymar. Josue. xv. d. Irriguū superi et inferi. ¶ Itē saxa. i. duritia vitę/ ī lector duritia ⁊ cibi asperitate ⁊ disciplinar rigore. Esa. xxxiij. c. Munimēta saxorū sublimitas ei. ¶ Itē cibi lectionū ⁊ meditationū. j. Mach. j. c. Posuerūt ibi arma ⁊ escas. ¶ Itē machinę sūt ibi. s. machina ieiunij/ ꝓtra carnē: orionis ꝓtra supbiā: elemosynę cōtra auariciā. j. Machab. vj. f. Fecerūt ⁊ ipsi machinas cōtra machinas eor. ¶ Itē ibi est fossa/ vel fossata. s. cōfessio ⁊ pauptas. Cōfessio em detegit ⁊ eijcit terrā pcti: ⁊ pauptas abijcit ꝓpalia: Ecce duplex fossatum. iiij. Regl. iij. c. Facite fossas ⁊ fossas. ¶ Itē sūt ibi viri. i. strenue opantes: nō fęmine molles. ij. Timoth. ij. a. Labora sic bon miles christi.

d ¶ Qm firmamentū ⁊c. Dico q sis mihi ī ꝓtectorē et in locū munitū: Et merito debes esse: qr ī alio q̄z ī te spē nō habeo. Hoc ē: Qm firmamētū meū es tu. De q Eccl. iij. d. In tpe casus sui inueniet firmamentū. s. in morte vel in rēptatione. Ps. Firmamentū est dnis timentib eū. Firmamētū/ q̄/ meū es tu: dū pugno:

e ¶ Et refugiū meum: dū fugio. Ps. Tu es refugiū meū a tribulatiōe q̄ circūdedit me. Hęc duo reddunt duob q̄ ꝓmissa sunt ī p̄ce/ dēti ꝯsu: sicut in Glo. assignat. Contingit aūt qnq militib in bello/ q ita fortit instant hostes/ q nec rebellare sufficiunt: nec fugere q̄rūt: ⁊ tūc cito possūt capi: nisi supueniat eis fortius auxiliū/ q eripiant ꝓdeint hostes suos. Qn hic vir iust q̄si in tali articulo posit ī bello spūali/ subiūgit:

f ¶ De me eripe me ⁊c. q. d. nec rebellare sufficio p̄ nimia inimicorū instātia: nec effugere valeo: Et ideo tu/ deus/ q potes:

g ¶ O deus/ qui vis ⁊ debes:

h ¶ Eripe me de manu pctōrl. q. d. iā capiar/ nisi tu me eripias: Et sbdiuidit pctōrē:

i ¶ Et/ p id est/ de manu cōtra legem agētis. i. trāsgressoris legis tuę: sicut est iudę/ mal christian.

k ¶ Et iniqui/ q legē nō habet: vt gentilis: De q Ro. ij. b. Qui sine lege peccauerūt/ sine lege perībūt. Est q̄ sensus: Ita eripe me/ q nec ī pctm malor christianor vl gētiliū īducar. Vl sic:

h ¶ Eripe me de manu pctōrl. i. diaboli: q ātonomatice dicit peccator.

i ¶ Et de manu cōtra legē agētis. i. mali ꝑlati: Prelati em vt frequēt trāsgressores fiūt. Qn. j. Esdre. ix. a. Man pncipū ⁊ magistratuū fuit ī trāsgressiōe hac pma. Actl. xxiij. a. Judicas me sm legē: ⁊ ꝯ legē iubes me pcuti.

k ¶ Et iniq. i. falsi fratris. Vel possūt hic notari tria vitia: vt p pctōrē/ diabolū aut eius supbiā intelligam. Per/ ꝓtra legē agentē/ auar: q agit ꝓtra legē naturalē: q̄ dicit: Qd tibi nō vis fieri: vide ne tu alij fecerl. Per/ iniquū/ luxuriosū: q in se peccat: qr qui sibi nequā est/ cui alij bon erit: ⁊. j. Corl. vj. d. Qui fornicat: in corp suū peccat. Vel: Peccatorl/ in se: Contra legē agentl. i. ꝓuaricantl/ in deū: Iniqui/ in primū. Ut aūt ꝗ qd petit impetret/ merita sua allegat. Primo meritū patientię/ cū dicit:

l ¶ Qm tu es patiētia mea. q. d. ideo eripe me: qr iā diu patiēter sustinui: Nō tm a me/ sed a te patientiā habui. Hiere. xxix. c. Ego cogito cogitatiōes pacl. Et p: Ut dem vobis finē ⁊ patientiā. i. finalē patiētiā.

m ¶ Dne. q. d. vt tibi seruiā patiēt sustineo: ⁊ qr sū seru tu/ iō tu mihi das patientiā. Et nō tm hoc habeo meritū/ ꝯ ⁊ meritū spei: qr tu es etiā/

n ¶ Dne spes mea. i. ī te spero/ ⁊ nō ī aliū: ⁊ hoc a te habeo. ij. Regl. xxij. a. Deus me/ fortl me/ sperabo in eū. Esa. xl. g. Qui sperāt in dno/ mutabūt fortitudinē. Tertio allegat meritū pseuerātię: cū addit:

o ¶ A iuuētute mea. Et nō tm a iuuētute/ ꝯ et a pueritia: qr

p ¶ In te cōfirmat sū ex vtero: Ad litterā: tibi seruiens. Job. xxxj. b. Ab infantia creuit mecum miseratio. Vel mystice:

q ¶ Ex vtero. Uter ecclię/ ē baptism: Qui q̄ retinet baptismalē innocentiā/ pōt dicere: In te cōfirmatus sū ex vtero. i. tu ꝓfirmasti me in te. Ps. Confirma hoc deus qd operatus es in nobis. Eccl. xv. a. Firmabit in illo ⁊ nō flectet. Nullus aūt ita ꝓfirmat est/ quin auxilio dei indigeat: Qn addit.

r ¶ De vētre matris meę/ Et ad lrāz ⁊ mystice: vt sup dictū est:

s ¶ Tu es ꝓtector me. Ps. Protector est oīm sperātiū in se. Esa. xxxj. c. Proteget dns hierusalē: ꝓtegēs ⁊ liberās: transiēs ⁊ saluās. Protegēs/ a diabolo: liberās/ a mūdo: transiēs. i. trāsire faciēs ꝓcupiscētias carnis: saluās/ in ęternitate. Posset iste versus ironice legi de puerl ꝑbendatis: q in eccl̃ia cōfirmant ex vtero. i. tenelli ⁊ adhuc māmotrephi. Hiere. xlviij. b. Fertil fuit moab ab adolescētia sua. Moab/ iterptat ex patre: ⁊ significat nepotulos ꝑlator. Propt aūt ꝑdictā cōfirmationē dicit iust se deū laudare: Qn sequit:

t ¶ In te cātatio ⁊c. Uir iust cōfitet se esse christi ioculatorē. Mos aūt ⁊ cōsuetudo ioculator est cantilenas facere de illis a qb dona magna recepe rūt vl sperāt habere: iō iust qr mlta ⁊ magna dona a christo recepit iā/ ⁊ adhuc maiora expectat: oēs cantilenas suas facit de ipso/ dicēs ad eū: In te. i. de te/ ⁊ ad te/ ⁊ iuxta te. i. in eccl̃ia tua: Cātatio mea. Ps. Cātabo dno qui bona tribuit mihi.

a Esto mihi ī deū ꝓtectorē et
b ī locū munitū†: vt salū me
c facias. Qm firmamētū meū:
d ⁊ refugiū meū es tu. Deus
e me† eripe me de manu pec
f catoris: et de manu† ꝓtra le-
g gē agentis ⁊ iniqui. Qm tu
h es patientia mea dne: dne
i spes mea a iuuentute mea.
k In te confirmat sum ex vte
l ro: de ventre matris meę tu
m es ꝓtector meus. In te† cā-

Al. tu mihi esto

Al. ferue

Al. ꝓtegē pre/ teruent

Christ dicit locus munit

De religiosis

Religio st loc. munitus ꝓter duodecim

Ps. 24.

Ps. 31.

Al. † deuictis hostib suis

Al. † decātatio

Dystice

Ps. 67.

Ps. 17.

Alit

Tob. 4. c.

Eccl. 14. a.

Ps. 12.

Ps.149. buit mihi. Itē: Laus eius in eccl'ia sctōr. Hoc est ꝓtra eos
Ps.136. q̄ raro aut nūq̄ dicūt hozas in eccl'ia. Ps. Quō cantabim⁹
cāticū dñi: i terra aliena. Baruch.iij.b. Quid ē isr'l q̄ i terra
Ps.119. inimicoꝝ es? Inueterasti i terra aliena. Ps. Cātabiles mihi
erāt iustificatiōes tue: i loco pegrinatiōis meę. i. i eccl'ia. Dic
ḡ: a Ab te cātatio: nō solū narratio:
b Aut ea: ñ solū aliena seu vicaria. Ps.
†Ps.76. Voce mea ad dñm clamaui. Dic aūt / In
Al. †fed te / nō in mūdo vl' venere. q. d. de te cāta/
bo. Vel sic: In te / nō in me. q. d. in te iue/
Al. †hymno nio vñ cātare debeā: sed in me nihil inue/
dicam nio vñ cātandū / ꝗ vñ flēdū sit. Greg⁹. Iu
Al. †magnifi/ stū est vt i se dolozē iueniat: q̄ relicto vero
centiam gaudio / i se gaudia q̄rebat. c Semp:
†Ps.88. qz hic icipit ⁊ nūq̄ terminabit. Ps. Mi
sericozdias dñi i ęternū cātabo. Sz cāta/
tio ſecl'arl finē habet i brevi. Amos. viij.
c. Cōuertā oia cātica vr̄a in planctū. Al/
Al. †obserua/ Semp. i. tā in aduersis q̄ i psperis. Ps.
bant Bñdicā dñm i oi tpe ⁊c. Esa. lxij. b. To/
†Ps.33. ta die ⁊ nocte ꝓpetuo nō tacebūt. Qui au
Al. †ceruat tē ita deū laudāt / deridēt a mūdanis: sicut
dauid a michol ꝓtēpt⁹ ⁊ despect⁹ fuit: eo
q̄ nudat⁹ saltabat añ dñm. ij. Regl. vj. d.
Añ addit: d Tāq̄ pdigiū fact⁹ sū multl: qz admirā
tes sup me q̄si sup stulto deridēt me. j. Corl. iiij. b. Specta/
culū facti sum⁹ mūdo ⁊ angelis ⁊ hoib⁹. Deridēt me / ꝗ tū nō
curo: e Et. i. qz / tu adiutoz fortl. Job. xij. a. Qui deri
det ab amico sicut ego: iuocabit deū ⁊ exaudiet eū: Deridet
ē iusti simplicitas / lampas ꝓtēpta apud cogitatiōes diui/
tū. Sed tū sequit: Parata ad tps statutū. s. vt fulgeat i ęter/
Sap. 5. a. na tabernacula. Añ tūc dicēt illi q̄ mō deridēt: Hi sūt q̄s ali
q̄n habuim⁹ in derisū ⁊ in sil'itudinē ꝓpzoperij: nos insensati
putabam⁹ vitā illoꝝ īsaniā / ⁊ finē illoꝝ sine honoze: ecce quō
cōputati sūt iter filios dei. Vel ꝓm Isidorū / Prodigiū dz
q̄si pozro diciū: id. s. qd lōge ē ondere: vt dies iudicij ⁊c. Sic
scti viri q̄ mūdi gaudiū ꝓtēnētes / ad lōge futurū aspirāt: sūt
alij pdigiū. Añ Zach. iij. c. Audi tu iesu sacerdos magne /
⁊ amici tui q̄ habitāt cozā te: qz viri portēdētes sk. i. pcul tē/
dentes. Ezech. xxiiij. g. Eritq̄ vob ezechiel i portētū. Esa.
viij. d. Ecce ego ⁊ pueri mei q̄s dedit mihi dñs in signū et
portentū isr'l. Multis: nō dicit oib⁹: qz nō oēs aduertūt ꝗ
pdigiū. Et tu adiutoz fortis: q̄ me perduces ad illa quę
pcul expecto. Ro. viij. f. Si de⁹ p nob / q̄s ꝓtra nos? Pro
bis oib⁹ petit vt dignas grās possit reddere. Añ adiungit:
f Repleat os meū laude ⁊c. Hoc bñ sequit p⁹ illud /
qd dixerat: In te cātatio mea. q. d. nolo ficte vl' diminu
te cātare / sic multi clerici / q̄ parcū vocib⁹ i choro: nec replet
os eoꝝ laude / ad quā specialit tenent: ꝗ multoꝝ oza replent
litib⁹ / vñ deuotionē ⁊ volūtatē deū laudādi amittūt. Eccl.
viij. b. Calūnia ꝓturbat sapientē. i. clericū / ⁊ pdit robur coz/
dis ei⁹. i. deuotionē. Tūc replet os laude: qñ ex toto cozde
laudat de⁹: ⁊ nihil vanitat⁹ aut falsitat⁹ ē admixtū. Job. viij.
d. Nō pozriget manū malignis / donec īpleat os tuū risu / et
labia tua iubilo. Repleat / dico ita: g Et cantē glia
Glia dei ⁊ mag/ tuā / tota die magnitudinē tuā. Duo dicit: gloriā /
nitudo q̄d sint et / magnitudinē. Ad lram: gloriā ei⁹ cantam⁹ / qñ dicim⁹:
Luc. 1. c Glia pri ⁊ filio ⁊c. Magnitudinē / cū dicimus: Magnificat
aia mea dñm. Vel pzie: Glia dñi / est recreatio mūdi: De q̄
Ps.113. Esa. xlij. b. Gloriā meā alteri nō dabo. Et Ps. Nō nobis
dñe nō nob: sed noi tuo da gloria. Magnitudo / ē mūdi cre/
Ps.47. atio seu potētia creandi: De q̄ Ps. Magn⁹ dñs ⁊ laudabil'
Ps.85. nimis / ⁊ magnitudis ei⁹ nō ē finis. Et alibi: Magn⁹es tu / ⁊ fa
ciēs mirabilia. Itē glia dei / ē ei⁹ miscōia: magnitudo / ē iusti/
Ps.100. cia. Ps. Misericozdiā ⁊ iudiciū cātabo tibi dñe. Glia mul/
cet ⁊ allicit: magnitudo terret ⁊ cōcutit: Ecce amoz ⁊ timoz /
sine qb⁹ nō est salus. Eccl. j. c. Qui sine timoze est / nō pote/
rit iustificari. j. Corl. xiij. b. Si tradidero cozp⁹ meū ita vt
ardeā / charitatē aūt nō habuero / nihil mihi pdest. h Me
pijcias me. Scōa pars: vbi agit de grā tpe senectut⁹ ⁊ se/

a tātio meā sēmp / tāq̄ pdigiū
b factūs sū multl: ⁊ēt tu adiu/
c toz fortl. Repleat os meum
g laude: ⁊ vt cāntē gloriā tuā /
tota die ⁊ magnitudinē tuā.
b Ne pijcias me in tpe sene/
i ctutl: cū defecerit virt⁹ mea
k ne derelinq̄s me. Quia di/
m xerūt inimici mei mihi: et q̄
n ⁊custodiebāt aiaz meā / cōn/
o siliū fecerūt i vnū. Dicētes /
de⁹ dereliq̄t eū / pseq̄mini et
cōpzhēdite eū: qz nō ē q̄ ⁊eri/

nij dāda. Et cōpetent seq̄t ꝗ ad id qd ꝓmisit: Tu es spes
mea a iuuētute mea. Añ: Dñe / ne pijcias me i tpe
senectut⁹. Me pijcias q̄si pōd⁹ vl' aliq̄d vile / tu dñe q̄ im/
posuisti me sup humeros tuos vt ouē pditā i deserto: vt ha/
bet Lucl. xv. a. Hiere. xxiij. f. Vos estis onus: pijciā q̄pe
vos dicit dñs. Qui q̄ nō vult pijci in tpe
senectut⁹ / adhęreat dño in tpe iuuētutis.
Eccl. vltl. d. Oramini op⁹ vīm añ tps:
⁊ dabo vob mercedē viaz in tpe suo. s. in
morte. Et in eodē. b. Bñdicā nomē dñi
dū adhuc iunioz sū. Eccl. xxv. a. Quę in
iuuētute nō ꝓgregasti / quō iuenies i sene/
ctute? i Cū defecerit virt⁹ mea. i.
in morte: k Ne derelinq̄s me. Ps.
Usq̄ i senectā ⁊ senū deus ne derelinq̄s ⁊j.eo.
me. Tūc aūt nō derelinq̄t de⁹ sctōs suos /
ꝗ eis adest. Añ stephan⁹ Actl. vij. g. inter
lapides vidit cęlos aptos / ⁊ iesū stantē q̄/
si iuuare paratū: imo meli⁹ / iā iuuātē: nisi
ē iuuaret / deficeret. Job. xj. d. Heridi
an⁹ fulgoz ꝓsurget tibi ad vesper: ⁊ cū te
ꝓsūptū putaueris / orierl vt lucifer. Ps.
Dñs amat iudiciū / ⁊ ñ derelinq̄t sctōs su †Ps.36.
os: i ęknū ꝓseruabūt. Et necesse habeo q̄
nō derelinq̄s me: qz inimicos habeo q̄ mihi insidiant. Hoc
est qd dicit: l Quia dixerūt inimici mei mihi. Nō
dicit qd dixerūt ei inimici: vt intelligas omē malū qd possūt
dicere. Diabol⁹ dicit: Boni sūt honozes. Mundus: Bonę
sūt diuitię. Caro: Bonę sūt delitię. Oēs dicūt: Nō est bo/
nū qd facl. Dixerūt / dico / exprobrātes / ⁊ me desolari volē/
tes. Ps. Multi dicūt aię meę: nō ē sal⁹ ipsi in deo ei⁹. Nec Ps.3.
solū dicēdo peccauerūt i me: ꝗ ⁊ insidiādo ⁊ ꝓspirationē fa/
ciēdo: Quia m Et q̄ custodiebāt aiaz meā. i. obser/
uabant: sicut habet alia lra / dęmones: vel pctōres / con/
siliū fecerūt in vnū. De obseruatiōe dicit i Ps. Obser/ Ps.36.
uabit pctōr iustū: ⁊ q̄rit mortificare eū. De ꝓsilio / Prouer.
j. b. Insidiemur sanguini: abscondam⁹ ꝓtra insontē tēdicu/
las. Vl' sic: Et nō solū / inimici mei / dicūt mala / mihi: imo Alii de cpis et sacerdotib
⁊ illi q̄ st custodes aię meę. i. sacerdotes ⁊ epi. Et ꝗ ē: m Et
q̄ custodiebāt aiam meā. i. custodire debebāt: n Co/
siliū fecerūt i vnū: cōtra me ⁊ salutē meā. Job. xj. f. Col/
legerūt pontifices ⁊ pharisei ꝓciliū aduersus iesū. Matth.
xxvj. a. Cōgregati sūt ꝓncipes sacerdotū ⁊ seniozes ꝓpli in
domo ꝓncipis sacerdotū: ⁊ cōsiliū fecerūt vt iesū dolo tene/
rēt ⁊ occiderēt. Et qd dixerūt in cōsilio subiūgit: o Di/
cētes / de⁹ dereliquit eū: Et ideo / persequimini ⁊ cō
pzhēdite eū / O vos archidiaconi ⁊ officiales. Sz debe/
rēt poti⁹ dicere sacerdotes ⁊ episcopi: Deus dereliq̄t eū /
ꝓpt pctm suū: recōciliem⁹ eū deo / vt parcat. Nō aūt si pec/
cat aliq̄s: episcopus ⁊ sacerdos pseq̄it / donec cōpzhēdat
pecuniā. Exo. xv. b. Dixit inimic⁹ / pseq̄ar ⁊ cōpzhēdā / di/
uidā spolia / implebit aia mea. i. bursa mea. Et q̄s ē inimic⁹?
Deut. xxxij. e. Inimici nostri sūt iudices. Prouerb. j. b. In
sidiemur sanguini / abscōdam⁹ tēdiculas ꝓtra insontē frustra /
deglutiam⁹ eū sicut infern⁹ viuētē ⁊ integrū q̄si descēdentē i
lacū: oēm pciosā substātiā reperiem⁹: iplebim⁹ dom⁹ nras
spolijs: sortē mitte nobiscū / dic episcop⁹ archidiacono: vnū
sit marsupiū oīm: fili ne ambules cū eis. Et hoc secure faci/
atis / qz nō est q̄ eripiat: qz oēs ꝗlati / etiā maiozes q̄ hoc de/ Ps.13.et.5
beret cozrigere / idē faciūt. Ps. Oēs declinauerūt: simul inu
tiles facti sūt: nō est q̄ faciat bonū. Hoc legit factū fuisse in
morte beatę marthę / extinctę eñ sūt cādelę: ⁊ dęmones dire
rūt / de⁹ dereliq̄t eā: ⁊ dñs reaccendit candelas. Ita etiā di/
cūt hoies mali ⁊ stulti / qñ vident q̄ mūdi claritas extinguit
in sanctl p aliquā tribulationē / putāt q̄ dñs dereliq̄rit eū: nō Ps.90.
attēdentes q̄ ipse dicit in Ps. Cū ipso sū in tribulatione:
Hoc ē ꝓtra hoc q̄ dicūt: Deus dereliq̄t eū. Eripiā eū:
Cōtra hoc q̄ dicūt: Quia nō ē q̄ eripiat. Ex his etiā
verbis potest cognosci / qz nō est bonū esse hoiez solū ⁊ sine
adiutorio vacantē: qz tunc sumūt dęmones vl' pctōres au/
daciā inuadendi

dacia inuadendi eũ: Sicut dicit. j. Machab. xij. g. Mõ habẽt p̃ncipẽ nec adiuuantẽ: nũc g̃ expugnem⁹ eos: et tollam⁹ de hoib⁹ memoriã eorũ. Iudic. xvij. g. Venerũt in lais ad ꝓsin ḋescentẽ ⁊ securũ: ⁊ pcusserũt eos in ore gladij. Hiere. xlix. f. Mõ ostia/necvectes: eis soli habitãt: ⁊ ideo erũt cameli eor in direptionẽ. Dicẽtes ñ hoc mentiunt: qr dñs nõ derelinq̃t sctõs suos: sicut dicit i Ps. Et Heb. xiij. a. d Ipse em̃ dixit/ñ te deseram̃ neq̃ derelinquã. Iosue. j. a. Ero tecũ: ñ te dimittã neq̃ dereliquã.

Ps. 56. Deus ꝓ me eloges / radiantonũ

Perseqũmi ⁊ cõprehẽdite eũ. Sile dicit Prouer. j. b. Deglutiam⁹ eũ sic infern⁹ viuẽtẽ. Hiere. xx. c. Preualeamus aduersus eũ ⁊ ꝓseqũmur vltionẽ ex eo. Sz q̃cõd ipsi dicãt: a De⁹ ne elõgerꝰ a me. Ecce q̃ i tribulatiõe sua recurrit ad orõnẽ: q̃ solũ ⁊ sũmũ remediũ ẽ. ij. Paral. xx. c. Cũ ignorem⁹ q̃d agere debeamus: h̃ solũ habem⁹ residui vt ad te oculos nros dirigam⁹. Ne elõgerꝰ a me: sed esto p̃pe/⁊ nihil timebo. Job. xvij. a.

Dimittẽtes / ꝓ mala / ꝓ recũdia / ꝓgiant

Ps. ⁊ pnũciant

Ps. negocia / tiones

a piat. †De⁹ ne elõgerꝰ a me: b deus me⁹ in †auxiliũ meũ re/ c spice. Cõfundant et dẽfi/ e ciant †detrahentes aiẽ meẽ: f ꝓperiant confusione et †pũ/ b doze/qui q̃runt mala mihi. k Ego aũt sp spabo†: ⁊ adijci l am sup oẽm laudẽ tuã. Os m meũ †annũciabit iũsticiã tuã: n o tota die salutare tuũ. Quã p non cõgnouit †litteraturam/

Pone me iuxta te: ⁊ cuiusuis man⁹ pugnet cõtra me. Phil. iij. b. Dñs p̃pe est/nihil soliciti sit⁹. Ecõtra de malis dicit/ Prouer. xv. d. Lõge est dñs ab ipijs. Loquit aũt a simili pueror/q̃s aliq̃ ponũt pr̃es eor in lucta/vt exercitent: et paululũ recedũt ab eis seorsũ: Sz pueri dũ vidẽt eos p̃pe/ audaci⁹ luctant: sciẽtes q̃ parati sũt iuuare eos si opus fuerit. Sic loquit hic vir iust⁹/dicẽs: Deus/si exponas me luctẽ ⁊ tribulatiõi: tũ/ne elongerꝰ a me: Sz b De⁹ me⁹ i auxiliũ meũ respice. Job. xxx. c. Sto/⁊ nõ respicꝰ me. Sap. iiij. c. Respect⁹ illi⁹ in electos illi⁹. Et q̃d facit respect⁹ eius: Vincit malũ ⁊ inflãmat ad bonũ. Prouerb. xx. b. Rex q̃ sedet i solio iudicij/dissipat oẽ malũ ituitu suo. Apoc. j. d. Oculi eius q̃si flãma ignis. Et p hoc q̃ nõ elõgaberꝰ a me/ ⁊ in auxiliũ respicies: c Confundant: vidẽtes q̃ mẽtiti sũt/dicẽtes deus dereliquit eũ. d Et deficiãt: nõ habẽtes amplius q̃d ꝓtra me dicãt. e Detrahẽtes aiẽ meẽ:

Ps. 3.

dicẽtes q̃ de⁹ dereliq̃t eã: ⁊ q̃ nõ est sal⁹ ipsi i deo ei⁹. Mec parua ꝓfusiõe ꝓfundant: ꝗ ita intẽsa/vt f Opiant cõfusiõe/exteri⁹: g Et pudore/iteri⁹. h Qui q̃rũt mala mihi. i. q̃ desiderãt ⁊ laborãt vt mihi noceãt. Ps. Et q̃ inq̃rebãt mala mihi locuti sũt vanitates: ⁊ dolos tota die meditabãt. In hoc ꝗsu pũt notari q̃ttuor pẽnẽ detractor. Prima est ꝓfusio. Vñ dicẽ: Cõfundant. Et iuste: qr volũt alios ꝓfundere. Deut. xix. d. Reddẽt ei/sicẽ frĩ suo facere cogitauit. Cõfundant g̃ in lingua. Gen. xj. b. Cõfundam⁹ ibi linguas eor: vt nõ audiat vnusq̃sq̃ vocẽ p̃rimi mei/Ecce p̃ma pẽna q̃ est ꝓfusio/ẽ p̃uatio eloquẽtiẽ. Scõa/est p̃uatio potẽtiẽ: Vñ dicẽ: Et deficiãt: a viribus/vt nõ possint pficere q̃d volebãt. Sap. xvij. c. Aliq̃ñ monstrorũ agitabant timore: aliq̃ñ aiẽ deficiebãt traductiõe. Eccl. xliij. c. Omne opus corruptibile i fine deficiet. Tertia pẽna est p̃uatio forme exterioris: Vñ sequit: Opiant cõfusiõe. Ps. Operiant sicẽ diploide ꝓfusiõe sua. Quarta est p̃uatio interior⁹ cõscientiẽ. Vñ addit: Et pudore. Mau. iij. b. Reuelabo pudenda tua in facie tua. Illis euenãt ista: qui q̃runt mala mihi. i. q̃scrutant iniq̃tates/vt in me aliq̃d inuenãt malũ/ q̃ q̃d mihi pũt detrahere. Prouerb. xxiiij. b. Ne insidieris ⁊ q̃ras impietatẽ i domo iusti: ⁊ ne vastes requiẽ eius ⁊c. Vl' in bono põt legi/vt oret hic vir iust⁹ p̃ p̃sequẽtib⁹ ⁊ calũniantib⁹ eũ. c Cõfundant: apud se/de vilitate ⁊ enormitate pcti. d Et/sic/deficiãt. i. cessent a pctõ. Vel/deficiãt/ab eo q̃d sũt/⁊ fiãt q̃d nõ sũt. i. de impijs fiãt pij. Prouerb. xij. a. Verte ipios ⁊ nõ erũt. Ps. Defecit in salutare tuũ. s. tẽdẽs aia mea. Et f Opiant cõfusiõe/coꝝ sacerdote i ꝓfessiõe. Hęc ẽ ꝓfusio adducẽs grãz ⁊ glriaz: Eccl. xiij. c. g Et pudore: p⁹ ꝓfessionẽ p̃ totã vitã suã: vt sp. pudeat eos q̃ pctã cõmiserũt: Nihil em̃ tũ deo displicet/sicut cerui erecta post pctũ. Gen. xx. d. Hoc erit tibi i velamẽ oculor: ⁊ q̃cũq̃ p̃rexerꝰ/memẽto te deprehensã. i Ego aũt

Ps. 56. Deus ꝓ me eloges / radiantonũ

Ps. 108.

Ps. 118.

Quamor pe/ ne detractorũ

quicq̃d dicãt/q̃cq̃d faciãt mihi mali: k Sẽp spabo/sciẽs q̃ totũ fit deo dispẽsante: q̃ oia mihi faciet cooperari i bonũ. Job. xiij. c. Etiã si occiderit me/i ipo spabo. Licet em̃ dñs p manũ malor suos pcutiat: Fm q̃d dicẽ Esa. x. b. Virga furor⁹ mei assur ⁊c. nõ tũ fugiẽdũ est ab eo/ꝗ p̃p⁹ adhẽrendũ: Bladi⁹ em̃ de p̃pe min⁹ ferit. Sz de malis pueris/q̃ ferientẽ fugiũt/dicẽ Esa. ix. c. Popul⁹ nõ est reuersus ad pcutientẽ se. Et dicit/Semp: ꝓtra eos q̃ ad horã credũt ⁊ sperãt: ⁊ in tpe tẽptatiõis recedũt: Lucꝰ. viij. b. Esa. l. d. Quis ãbulauit i tenebris ⁊ ñ ẽ lumẽ ei: Speret i noie dñi ⁊ initat sup dñm deũ suũ. Mec tũ spabo/sed ⁊ te laudabo. Hoc est: l Et adijciã sup oẽm laudẽ tuã. i. sup pfectã laudẽ q̃ tibi debeꝰ p̃p̃ iusticiã tuã/q̃ potes iuste dãnare pctõres. Adijciã/superogãdo/laudẽ: p̃p̃ misericordiã q̃ pctõres nõ dãnas; ꝗ ad pẽnitẽtiã adducẽs/saluas. Ps. Misericordias dñi i ẽternũ cãtabo. Et iterũ Cõfitemi dño q̃m bon⁹: q̃m i sẽculũ misericordia eius. Adijcere semp debemus sup laudẽ dei. i. eã quantũ possum⁹ ãpliare. Eccl. xxj. c. Verbũ sapiẽs q̃dcũq̃ audierit scius laudabit ⁊ ad se adijciet. Hoc est ꝗ eos qui officiũ ecclesię abbreuiãt: ⁊ ꝓtra eos q̃ expositionẽ sacrę scripturę decurtãt/cũ deberẽt addere laudẽ suã sup omnẽ laudẽ. Sz ꝓtra hoc possũt obijcere: qr dicit Apocꝰ. vltꝰ. d. Si q̃s apposuerit ad hęc: apponet de⁹ sup eũ plagas scriptas in libro isto. Et Job. xxix. d. Verbis meis addere nihil audebãt. Prouerb. xxx. a. Ne addas q̃cq̃ ꝗbis illi⁹. Solꝰ. Textũ textui nõ possum⁹ addere vel subtrahere: sed expositiões addere possum⁹ ⁊ debem⁹. Mec tũ laudabo te tecũ vel tibi loquẽdo/sicut fit in officio ecclesiastico: sed etiã aliis p̃dicabo. Hoc est q̃d sequit: m Os meũ annũciabit: nõ tũ misericordiã/de qua dixi/Adijciã ⁊c. ne p̃sumãt auditores: Sed et/ n Iusticiã tuã: vt timeant/⁊ inter duas molas terant: vt fiant cibus deo delectabilis. o Tota die salutare tuũ. i. christũ ministrũ ⁊ acceptorẽ vtriusq̃. s. misericordię ⁊ iusticię. In ꝑmo em̃ aduẽtu fuit minister ⁊ auctor misericordię: In scõo autẽ erit minister iusticię: Et ideo bene dicit/Tota die salutare tuũ: qr siue ò iusticia siue de misericordia fiat sermo/semp est de salutari christo. Et nota q̃ dicit: Os meũ annũciabit: cõtra eos qui p vicarios semp seruiunt aut p̃dicant: ⁊ ipsi semp tacẽt a laude ⁊ p̃dicatione: cũ tũ ad hoc sint cõducti ⁊ statuti. Esa. lxij. b. Super muros tuos hierusalẽ constitui custodes/tota die ⁊ nocte nõ tacebũt. Qui reminiscimini deũ: ne taceatꝰ/⁊ ne detis silentium ei: donec stabiliat ⁊ ponat hierusalẽ laudẽ in terra. Esa. xl. b. Vox domini clama. Quid clamabo? Omnis caro fęnũ: ⁊ omnis gloria eius quasi flos agri. Vel per iusticiam tangit vet⁹ testamentũ terrens: iusticia em̃ timorẽ incutit: Per salutare/nouũ: Et ideo dicit: Tota die salutare tuũ: qr lex noui testamenti ꝑpetua est. Prouerb. xij. c. Labiũ veritatꝰ firmũ erit in ꝑpetuũ. Et hoc salutare noui testamẽti annũciabo: p Quã nõ cognoui lr̃aturã: illã de q̃. ij. Corꝰ. iij. b. Littera occidit. i. litteralẽ legis obseruantiã. Et ideo:

Vlt. in bono

88. dis. c. eijciẽs et. c. quoniã †Ps. 88. †Ps. 117.

* Introibo in potẽtias

Itẽ hoc põt esse vox electi excusantis se: Sicut Esa. iij. b. Nõ sum medicus/⁊ in domo mea non est panis neq̃ vestimentũ: nolite me ꝓstituere p̃ncipẽ p̃pli: Sic dicit: p Quã nõ cognoui litteraturã: q̃ necessaria est p̃lato. Hiero⁹. Litteras nescit/qui sacras ignorat. Sap. xiij. a. Vani sunt omnes hoies in quibus nõ subest scientia dei. Malach. ij. b. Labia sacerdotꝰ custodiũt scientiã: ⁊ legẽ requirẽt ex ore ei⁹.

Vox electi in prelatum

* Introibo/interrogatiue/

Possunt etiam hoc dicere simplices clerici qui intrant claustrum: p Quoniam non cognoui litteraturam: * introibo in

Vox simplicis clerici intrantꝰ claustrum

Itẽ h̃ pũt dicere mlti laici simplices/q̃ ĩtrabũt i potẽtias dñi. i. i cęlo/ p Quã ñ cognoui lr̃aturã: qr si sciuissẽ lr̃as ⁊ habuissem p̃bendas

Vox simplicis laici

Psalmus

a Introibo i potētias dñi: vt possim portare iugū dñi: Ma lralis ⁊ carnalis obseruātię legis onus nō pt hō portare: sm qd dicit petrus Act.xv.c. Quid temptatis deū iponere iugū sup ceruicē discipulorū: qd neq; pres nri neq; nos portare potuimus: Videns g qd lex nō iustificat: dicit: b Dñe memorabor iustiçię tuę solius: nō iustiçię legis: q̄ neminē ad pfectā iustificationē adducit. Heb.vij.c. Nihil em ad pfectum adduxit lex. Ro.iij.d. Arbitramur hominē iustificari per fidem/sine operibus legis.

Al. †potētiā

Al. †lex

c a Introibo/iterrogatiue/i potētias dñi: q.d.ñ.l.i pplationē. Et hō: nolo eē iusticiarius: qz b Dñe memorabor iusticię tuę solius: q̄ tūc erit sola qñ nō habebit comitē misericordiā: qñ accepe/ris tempus ⁊ iusticias iudicabis: quādo iudiciū durissimum in his qui pnt fiet: Sap.vj.a.

Vox electi in prelatum

Al. †dñe

†Ps.74.

Al. †suguēture

Vox simplicis clerici intrātis claustrū

a Introibo i potētias dñi. i. i claustro hūiliabo me sb potēti manu dei: qd nō facerē/si lrat esse: qz pauci tales ibi volūt itrare. Job.vij.g. Nūqd aliqs ex pncipib credidit i eū/aut ex phariseis: sed turba hęc q̄ nō nouit legē maledicti sūt. j.Cor.j.d. Videte vocationē vrāz frēs: qz nō multi sapiētes sm carnē: nō multi potētes: nō multi nobiles: ⁊ q̄ sūt stulta mūdi elegit de/vt pfūdat sapiētes.

Vox simplicis laici

buissem pbēdas vl parochias: ⁊ male regendo perijssē. Vñ dic Aug. Heu indocti cęlū rapiūt: ⁊ nos cū doctrinis nrīs ad inferna demergimur. Et maxime hoc itelligit de lratura aduocatorū: q̄ multos retrahit ne saluent. Et ipsa ꝓprie dicit lratura: Lratura em est cōgeries lrarū. i. decretales. Judicis. j.c. Qui pcusserit cariathsepher/dabo illi axā filiā meā vxorē. Esa.xxxiij.c. Ubi ē lrat: vbi est legis ꝓba ponderās: vbi est doctor puloꝝ: ꝓpm ipruudentē nō videbit/ꝓpm alti sermonis. Hęc lratura ñ placet dño: qz ē negociatoria. Vñ alia ęditio hz: Nō cogui negociationes. Osee.xj.d. Circūdedit me ephraim negociatione sua: ⁊ i dolo dom isrl. Eccl. xxvj.d. Difficile exuit negociās a negligētia: ⁊ ñ iustificabit caupo a pctis labiorū. Prouerb.vlt.c. Gustauit ⁊ vidit qz bona est negociatio. Esa.xxiij.d. Et erunt negociationes eius ⁊ merces eius sctificatę dño: vt manducēt i saturitatē ⁊ vestiant vsq; ad vetustatē. a Introibo/q̄/in potētias dñi/cęlestes: qz illitterat ⁊ idiota/potētias terrenas nō ambiuit/sed despexi. Quare: Quia b Dñe/terribilis/memorabor iusticię tuę: q̄ lucifero ambitioso nō pepcisti: q̄ adam de paradiso eiecisti: q̄ p parua delectatione ęterno deputas incēdio. c Solus. i. exceptę actionis: qz oēs iusticię nrę i respectu iusticię suę/sūt q̄si pannus mēstruatę: sic dic Esa.lxiiij. b. Vl/Solus: qz nō iudicat sm allegata: ⁊ sm corda/q̄ solus videt.iij.Regl.viij.d. Tu solus nosti cor oīm filiorū hoīm. Apocl.xx.d. Libri apti sūt/⁊ alius liber aptus est: qd ē liber vitę ⁊ iudicati sūt mortui ex his q̄ scripta erāt i libris. i. i cōsciētis. Tales aūt etsi nō sint lrati/nō tm idocti: sed a deo edocti: vt iusticiā eius sciāt ⁊ cogitēt. Vñ subiūgit: d De docuisti me: inspirādo ⁊ flagellādo vt puerū. e A iuuētute mea: ad lram: vel ab initio fidei q̄ me innouasti. Osee.x.d. Tpūs reqrendi dñm dū venerit: qd docebit vos iusticiā/non sophisticā. Job.xiiij.d. Ille vos docebit oīa.j. Job.ij.d. Unctio eius docebit vos de oīb. Nec postq̄ cępisti me docere/desijsti: sed docuisti me/ f Et vsq; nunc. Esa.xxx.e. Nō faciet auolare a te vltra doctorē tuū. Joel.ij.f. Dedit vob doctorē iusticię: ⁊ descēdere faciet ad vos imbrē matutinū ⁊ serotinū/Ecce/a iuuētute ⁊ vsq; nunc. Et qz a te edoctus sū/nō abscōdā talentū tuū: ⁊ g Pronūciabo/alijs/mirabilia tua. s. q̄ voluisti nasci ⁊ pati: ⁊ ꝓtēnētes te expectas ⁊ reuocas ad pnitētiā ⁊ hmōi. Et h debeo pnūciare: qz tu ea me docuisti: sm illud Matth.x.a. Gratis accepistis/gratis date. Gal.j.b. Notū vob facio frēs euāgeliū qd euāgelizatū ē a me: qz ñ ē sm hoīes: neq; em ego ab hoīe accepi illud/neq; didici/⁊ p reuelationē iesu christi. Jn isto ꝓsu argui pnt tria genera hoīm. Qz em dic: De docuisti me a iuuētute mea: est ꝓtra illos qs vsq; ad canos docet Justinian vl Galien vel Aristoteles. Matth.xxiij.a. Unus est magister vr christus. Qz aūt dic/Usq; nūc: est ꝑ eos q nūq; ponūt finē studio suo: sz sic dr. ij. Timoth.iij.b. Sp discētes/⁊ nūq; ad sciaz veritatis pueniētes. Sz ipi deberēt ponere finē studio suo: ⁊ aliqñ incipe pdicare. Hoc etiā innuit Poeta/dicēs: Sēp ego auditor tm: nūq; ne reponā: Qz aūt dicit: Pronūciabo mirabilia tua: est ꝓtra eos q trufas ⁊ fabulas dicūt in sermonib. j. Pet.ij.b. Vos estis gen electū/gens sctā/ꝓplus acqsitionis: vt virtutes eius annūcietis. Ps. Narrauerūt mihi iniq; fabulationes: ⁊ nō vt lex tua. Et qz ānūciabo b Et vsq; i senectā ⁊ seniū: Ad lraz. i. vsq; ad mortē. i Deus ne derelinqs me: sic pmisisti/Matth. vltc.d. dicens: Euntes docete oēs gētes ⁊c. Et post: Et ecce ego vobiscū sū oīb dieb/vsq; ad ꝓsūmationē sęcli. Ne derelinqs me/dico: k Donec annūcię brachiū tuū. i. amorē q̄ nos āplexari/multis bnficijs nos fouēdo. Can.ij.b. Lęua eius sub capite meo: ⁊ dextera illius amplexabit me. Osee.xj.a. Ego q̄si nutricius ephraim i brachijs meis portabo eū. Esa.xl.c. Jn brachio suo ꝓgregabit agnos: ⁊ in sinu suo portabit. Et est donec/inclusiuū: sic ibi: Donec ponā inimicos tuos scabellū pedū tuorū. Et cui ānūciab? l Generationi oi: Oib em debem annūciare dei amorē: qz ad oēs se extēdit. Ps. Nec ē q̄ se abscōdat a calore eius. Sap.xj.d. Diligis oia q̄ sūt: ⁊ nihil odisti eorū q̄ fecisti. m Que vētura ē. q.d. nō solū pentib/⁊ etiā futurs. Scti em p mortē suā/exēplo recordationis ⁊ sctis suis q̄ i ecclijs recitant docēt. Ps. Scribant hęc i generatione altera/⁊ ppls q̄ creabit laudabit dñm. Esa.liij.a. Brachiū dñi cui reuelatum est: q.d. paucis. Esa. xlviij.c. Faciet volūtatē suā i babylone: ⁊ brachiū suū i chaldeis. i. in pctoribus/p qb mortuus est i cruce. Et nō solū brachiū: ⁊ n Potētiā tuā: q̄ oia regis/ordinas: ⁊ iusto moderamine coerces. Sap.xj.d. Oia in mēsura ⁊ nūero ⁊ pōdere disposuisti: Vltū em valere tibi soli superat sp: ⁊ ꝓtuti brachij tui q̄s resistet: Jn nūero/cuilibet rei ꝓpriā speciē tribuēdo ⁊ multiplicādo. Pōdere/vnicuiq; rei ꝓpriū ipetū tribuēdo. Mēsura/vnicuiq; ꝓpriā potētiā diffinitā ⁊ determinatā tribuēdo. Nec tm brachiū amoris ⁊ potētiā fortitudis: Sed o Et iusticiā tuā deus: q̄ punis malos ⁊ remūeras bonos.

Tria genera hoim arguit

Ps.18.

Ps.109.

Ps.101.

Ps.101.

Ps.101.

Esa.lxj.a.

Vel ō aduētu christi legi pt ab illo loco: k Donec ānūcię: dic ecclia. O deus ne derelinqs me donec ānūcię brachiū tuū. i. filiū tuū vētur. De q̄ Esa.liij.a. Brachiū dñi cui reuelatū ē: Et.xl.c. Jn brachio suo cōgregabit agnos: ⁊ i sinu suo leuabit: qz pī p christū inocētes ꝓgregauit: ⁊ i reqe ęterna ad se leuauit: l Generationi oi: nō tm iudeis: ⁊ oi generi hoīm/hęreticis/excōicatis/schismaticis/homicidis. m Que vētura ē: nō tm ei q̄ pnt ē. Mar.vlt.d. Eūtes in mūdū vniuersū: pdicate euāgeliū oi creaturę. Ps. Scribāt h i generatione alta: ⁊ ꝓpls q̄ creabit laudabit dñm. Jtē Ne derelinqs me donec ānūcię potētiā tuā: q̄ potest suscitare ō lapidib filios abrae: Matth.iij.b. i. ō indurati i pctō/facere filios grę. Et hęc est magna potentia: qz vt ait Aug: Maius est iustificare impiū/q̄ creare cęlum et terram; o Et iusticiā tuā deus: qua punis corrigendo.

De aduētu christi

De beata trinitate

* De his duobus

Jtē hic pōt notari brā trinitas. Per/brachiū/q̄ fit aplex/spūsctūs itelligit: Per/potētiā/pater: Per/iusticiā/filius iudex iust. Vñ sensus ē/O/ i De/dicit ecclia: ne derelinquas me/donec annūcię brachiū tuū. i. spūsctm: qui est nexus patris ⁊ filij: sicut brachium nectit corpus ⁊ manū: aut duo corpora cōplectit. Et/ n Potētiā tuā. i. patrē. o Et iusticiā tuā. i. filiū iudicem. Vel sic: n Potentiā tuā/o pī: o Iusticiā tuā/o fili iudex iuste.

* Magna lia quę

c Esa.lxj.a. Vt ꝑdicare annũ placabile dño/ꝛtũ ad bonos:ꝛ die vltiois/ꝛtũ ad malos. Nec i hoꝛ annũciatiõe sistã:ꝫ annũciabo a Vsq; i altissima q̃ fecisti magnalia.s.i coꝛporib⁹ supeçlestib⁹.Eccj.xlij.c. Memoꝛ ero operũ dñi:ꝛ q̃ vidi ãnũciabo i sermonib⁹ dñi opa ei⁹:sol illuminãs ꝑ oia respexit:ꝛ glia dñi plenũ est op⁹ ei⁹.Et maxime illud op⁹.s. coꝛporꝛ supeçlestia/i q̃b⁹ marie relucet glia cõditorꝛ. Vñ sup. Celi enarrãt gloriam dei. Eccj.xlij.d.Magnalia sapie suę decoraꝛuit. Itẽ altissima magnalia q̃ fecit de⁹/possũt dici angelici spũs/q̃s de⁹ mirabilit ordinauit ꝛ disposuit/ vt sibi assistãt:ꝛ nob iferioꝛib⁹ sua mãdata pferãt. Vñ Ps.Qui facꝛ ãgelos tuos spũs.

†Ps.18.

Ps.103.

a vsq; i altissima q̃ fecisti magnalia: de⁹ quis similis tibi.
b Quãtas ondisti mihi tribulatiões mltas ꝛ malas:ꝛ cõuersus viuificasti me: et de abyssis terre iterũ reduxisti me. Multiplicasti magnificentiã tuã: ꝛ ꝓuersus ꝓsolat⁹ es me. Mã ꝛ ego ꝓfiteboꝛ tibi in vasis psalmi veritatẽ tuã deus: psallam tibi in cithara sanctus israel.

De adaciu ✱ duabus

De his duobus in Ps. Duo hęc audiui/quia potestas dei est:ꝛ tibi dñe miscoia:qꝛ tu reddis vnicuiq; iuxta opa sua.

Ps.61.

Potestas/Ecce potẽtia.Tu reddes ꝛc/Ecce iusticia.Sꝫ qꝛ

Ps.76.

in vtroq; miscet miscoia:qꝛ nõ obliuiscit misereri de⁹:nec cõtinebit i ira sua miscoias suas:Eo q̃ etiã dãnatos min⁹ puniet q̃ meruerũt:iõ bñ iterponit:Et tibi dñe miscoia. Itẽ/Iusticiã tuã: q̃ filio tuo ꝑ hũilitate reddidisti exaltatiõnẽ.Phil.ij.b. Propt q̃ ꝛ de⁹ exaltauit illũ ꝛc. Vñ bñ sequt:

a Vsq; i altissima q̃ fecisti magnalia. Hęc sũt altissima magnalia q̃ fecit deus/q̃ christ⁹ sic humiliat⁹ ascẽdit sup çlos.Eph.iiij.b. Qui descẽdit ipse ẽ ꝛ q̃ ascendit sup oñes çlos. Job.v.b. Qui facit magna ꝛ inscrutabilia ꝛ mirabilia quorũ nõ est numer⁹.

De trinitate

b Magnalia quę fecisti/O spũsctẽ.Actꝫ.ij.b.Audiuim⁹ illos loquẽtes nris linguis magnalia dei. a Vsq; i altissima/terrę:qꝛ impatoꝛes ꝛ reges ꝓuertit gra spũsctí. Vl/Vsq; i altissima.i.septurę ꝑfũda ducens eos. Job. xiij.d. Ille vos docebit oia. Vl/Vsq; i altissima.i.secreta dei ducit spũsctũs.j.Corꝫ.ij.c.Spũs scrutat oñia/etiã ꝑfũda dei.

Tertia pars

c De⁹ q̃s silis tibi. Tertia ps: vbi ondit cui psonę q̃ gra fit.s.captiuo ꝛ pctoꝛi ẽ resurrectio mẽt/ ꝛ coꝛpis. Et prius dei magnitudinẽ ꝑ quẽ fit ista gra admirans ꝛ cõmẽdãs/ait: De⁹ q̃s silis tibi:q̃ fecisti magnalia ꝑdicta.q.

Ps.85.

d.null⁹ silis est tibi. Ps. Nõ est silis tui i dijs dñe : ꝛ nõ est fm opa tua.Sꝫ ꝓtra.Gen.j.d.Fecit de⁹ hoiez ad imaginẽ ꝛ silitudinẽ suã.Sol. In natura vl potẽtia null⁹ silis est deo. Vñ.Exo.xv.b.Quis silis tibi i foꝛtib⁹ dñe:Esa.xl.e. Cui silez fecistis deũ:j.Paral.xvij.c.Mota esse voluisti vniuersa magnalia tua:dñe:nõ est silis tui:ꝛ nõ est alt⁹ de⁹ absq; te.

Idẽtitatis:sic dz filius silis pri. Joh.xiij.b.Qui videt me videt ꝛ patrẽ.
Paritatꝫ:sic voluit lucifer esse silis deo.
Cõformitatꝫ.Ro.viij.f. (Esa.xiiij.d.Silis ero altissimo.
Et similudo
Prędestinauit ꝓformes fieri imaginis filij sui.
Imitatiõis. Matth.v.g. Estote pfecti sicꝛ pr vr cęlestis.
Participatiõis.Leuitꝫ.xix.a.Scti estote/qꝛ ego sctũs sum.
Naturalis discretiõis.Gen.ix.a.Ad imaginẽ quippe dei fa/
Cuiuscũq; conuenientię.j.Corꝫ.xj.b. (ctus est homo.
Vlier est imago et gloria viri.

d Quãtas ondisti ꝛc. Posset aliq̃s dicere: Quõ annũciab q̃ nõ vidisti:Immo dic/de⁹ ondit mihi ꝑ tribulatiões: Sic Actꝫ.ix.c. Ego ondã illi quãta oporteat eũ ꝑ noie meo pati. Et tãgũt ꝫ nouẽ/q̃si nouẽ grad⁹ q̃b⁹ ascẽdit i cęlũ. Primo exercitiũ ꝑ tribulatiões:cũ dic: Quãtas ondisti mihi tribulatiões.Scõ viuificatio ꝑ gra:cũ dic: Et ꝓuers⁹ viuificasti me. Tertio reductio ꝑ pęnitẽtiã:cũ dic: Et d abyssis terre iterũ reduxisti me. Quarto mltiplicatio ꝑ frutes:cũ subiũgit: Multiplicasti ꝛc. Quito ꝓsolatio ꝑ opa:ibi: Et cõuers⁹ cõsolat⁹ es me. Sexto pfessio :ibi: Mã ꝛ ego ꝓfiteboꝛ tibi ꝛc. Septio gaudiũ ꝛ exultatio: ibi: Exultabũt labia ꝛc. Octauo meditatiõis studiũ:ibi: Meditabit ꝛc. Nono ꝛ vltio victoria/cũ dic: Cũ cõfusi ꝛc. Dic q̃: d Quãtas ondisti mihi tribulatiões/dic ecclia i flagellis posita. Et bñ dic/ Ondisti:nõ tm imisisti: Vultꝫ enim imittit dñs tribulatiões/q̃b⁹ nõ ondit eas.i. ꝛtutẽ ꝛ vtilitatẽ eaꝛ. Itẽ/ Ondisti:qꝛ magna ẽ tribulatio viro sctõ videre aliena pctã.j. Habab.ij.a. Vę mihi: vt q̃d nat⁹ sũ videre ꝓtritionẽ ꝓpli mei.

Nouẽ gradus quos ascendimus in celũ

e Mltas: quãtitate siue numero.

f Et malas: q̃litate siue termino.

g Et cõuers⁹/a flagellatiõe:

h Viuificasti me/tua ꝓsolatiõe de⁹. Ps. Tu cõuersus viuificab nos: ꝛ plebs tua lętabit in te. Neemię.ix.b. Tu viuificas oia: et exercit⁹ cęli te adoꝛant. Vñ dz Tob.xiij.d. Post tẽpestatẽ tranquillũ facꝫ. Deut.viij.d. Postq̃ afflixit te ac sic roboꝛauit/ ad extremũ mirt⁹ ẽ tui. Job.v.c. Vulnerat ꝛ medet. Deut. xxxij.f. Ego occidã/ꝛ ego viuere faciã.

Alt. †iusticiã
Alt. †exhortat⁹
Alt. †Etem
†Ps.84.

i Et de abyssis terre.i.de negocijs secli/vl de ꝑfũditate pctí:

k Itẽ ꝛ reduxisti me/ꝑ pęnitẽtiã. Hiere.xxix.c. Inueniar a vobis ꝛ reducã captiuitatẽ vrãz. Dic aũt/ Iterũ reduxisti me.i. multotiẽs:qꝛ freq̃nt coꝛrui. Vl sic/ Viuificasti me:resuscitãdo me a pctõ: Et d abyssis terre itẽ ꝛ reduxisti me.i. spẽ mihi dedisti de resurrectiõe coꝛpis futura. Vl ꝑ hica certitudĩe loquẽs/ p̃teritũ ponit ꝑ futuro: Reduxisti.i.reduces/iterũ:qꝛ mõ reducit spe:ꝛ tũc reducet itẽ ꝛ i re.

l Multiplicasti magnificẽtiã tuã.i. ꝛtutes i me mltiplicasti: q̃s q̃ bñt magna opãt. Vñ dic Aug⁹. Charitas magna opat si est:si aũt opari renuit/charitas nõ ẽ.

m Et cõuers⁹/ad me pęnitẽtẽ:qꝛ ꝓus eras auers⁹ a me pctõre. Hiere.xviij.c. Doꝛsũ ꝛ nõ faciẽ ondã eis. Ps. Ostẽde faciẽ tuã ꝛ salui erim⁹. Jobel.ij.c. Quis scit si ꝓuertat ꝛ ignoscat de⁹/ꝛ relinq̃t p⁹ se bñdictionẽ.

Ps.79.

n Cõsolat⁹ es me. Tob.iij.d. Post lachrymationẽ ꝛ fletũ/exultationẽ ifũdis. Ps. Tu dñe adiuuisti me ꝛ ꝓsolat⁹ es me. Et q̃ ꝓsolat⁹ me sis apparet:

Ps.85.

o Mã ꝛ ego cõfiteboꝛ tibi i vasis psalmi/vitatẽ tuã de⁹.i. laudabo te hilarit opãdo iuꝛ vitatẽ opeꝛ tuoꝛ. Et q̃ Psallã tibi i cithara.i.laudabo te i oõe/siue generali/ siue speciali.

Alit

p Sctũs israel: vel sctẽ israel/O de⁹ israel q̃ es sctũs. Esa.xij.b. Exulta ꝛ lauda habitatio sion:qꝛ magn⁹ i medio tui sctũs israel. Et bñ ꝑdicto mõ exponũt istę duę clausulę: qꝛ psalm⁹ ẽ laus cũ opatiõe:ꝛ vas psalmi/ẽ psalteriũ/q̃d opationẽ designat: Cithara aũt ẽ laus cũ opatiõe. Vñ Apoc.v. c. Hãtes singli citharas ꝛ phialas aureas plenas odoꝛamẽtorũ:q̃ sũt oꝛones sctoꝝ. Vl pt eẽ vox ecclię:

q Psallã tibi i cithara. i.in religiõe: vbi choꝛdę.i.psonę religiosę extẽtę in ligno.i.i austeritate pnię/sonũ reddũt ꝓcoꝛdẽ ꝑ amoꝛẽ/ꝛ ꝓcoꝛdẽ vnitate vitę ꝛ moꝝ ꝛ habit⁹. Esa.xvj.d. Alect me⁹ q̃si cithara ad moab.i.ꝑ diabolũ/sonabit.

r Sctũs israel.i.sctificatoꝛ ꝓtẽplatiuoꝝ:q̃ꝝ ꝑpe possessoꝛ ꝛ possessio ẽ de⁹. Eccj.xxiiij.b. In iacob habita ꝛ i israel hęreditare.i.habeas eos hęreditatẽ/vl sis eoꝝ hęreditas.

Exultabũt labia

a ¶ Exultabūt labia mea ꝛc. dicit iust⁹. q.d. nō acidiose laudabo dñm: ⁊ exultabūt labia mea: ad lr̃az. b ¶ Cū cantauero tibi. i. hiiar⁊ ⁊ lęt⁹ ero in laudādo te ī psalmo/dia ⁊ ozione. Et nō tm̄ labia: sed d ¶ Et aia mea. q.d. illud j. Cor⁊. xiiij. c. Psallā spū/psallā ⁊ mēte. Et merito exulta/bit aia mea: e ¶ Quā redemisti/magno ⁊ p̄cioso p̄cio. s. sanguīe tuo. j. Cor⁊. vj. d. Em/pti estis p̄cio magno. Job. xix. d. Scio q redemptoz meus viuit. j. Pet. j. d. Non coz/ruptibilib⁹ auro ⁊ ar/gento redēpti est⁊ ꝛc. ⁊ p̄cioso sanguīe q̄si agni incōtaminati ⁊ īmaculati iesu christi. Jtē/ Redemisti. i. redimi a meipso fecisti/ꝑ pęnitentiā. Prouerb. xiij. b. Redēptio aiē viri diuitię suę. i. ꝓpria merita/nō aliena. Ps̄. Frater nō redimet. i. oziones fratrū. Vl̄ sic: a ¶ Exultabūt labia mea/interi/oza. i. ītellect⁹ ⁊ affect⁹. Ps̄. Dñe labia mea aperies: ⁊ os meū ꝛc. b ¶ Cū cātauero tibi: in eccl̄ia. De q̄bus labijs Ps̄. Diffusa est gr̄a in labijs tuis. Jstis labijs debem⁹ osculari sponsū/vt labiū ītellect⁹ ꝓiungat veritati: labiū ꝯo affectus ꝓiūgat bonitati. Qd̄ desiderat spōsa/dicēs Can. j. a. Oscu/let me osculo ozis sui. Sapb. iij. b. Reddā ꝓm̄is meis labiū electū/vt inuocēt oēs ī noie dñi. d ¶ Et aia mea quā re/demisti. i. sensualitas. Primū ꝑtinet ad coz. s. labia. Secū/dū ad carnē. s. sensualitas. De his Ps̄. Coz meū ⁊ caro mea exultauerūt in deū viuū. Nec solū ꝓfiteboz ⁊ exultabo: imo etiā p̄dicabo: Hoc est qd̄ addit: f ¶ Sed ⁊ lingua mea tota die meditabit. i. tota die meditatā loquet/ h ¶ Ju/sticiā tuā: Debet em̄ p̄us meditari ī cozde/ ⁊ postea ꝓferre in oze. Vñ Prouerb. xvj. c. Coz sapientis erudiet os eius. Ps̄. Os iusti meditabit sapientiā. Et hoc faciā postq̄ ęgero pęnitētiā: ⁊ triūphauero de tēptatiōib⁹. Hoc ē qd̄ seq̄t: i ¶ Cū cōfusi ⁊ reueriti fuerint q̄ q̄rūt mala mihi. i. dęmones: q̄ tūc ꝓfundunt cū hō pęnitētiā īcipit facere. Re/uerent aūt ⁊ timēt: cū fortit pleuerat ⁊ tēptatiōes supat. De ꝓfusione/ Wich. vltl. b. Jrā dñi portabo ꝛc. Et. j. Aspiciet me inimica mea/ ⁊ operiet ꝓfusiōe. De reuerētia. Job. ij. d. Memo loqbat ei ꝓbū: videbāt em̄ dolorē ei⁹ esse vehemen/tā. Supra: Confundant ⁊ reuereant qui q̄rūt aiam meā.

Al. †Hau/debunt
Alt. psallā
Al. †Adhuc autem
Al. †eru/buerint

a †Exultabūt labia mea cum
b †cātauero tibi: ⁊ anima mea
c quā redemisti. †Sz ⁊ lingua
d mea tota die meditabit iu/
e sticiā tuā: cū ꝓfusi ⁊ †reueri/
k ti fuerint qui quęrunt mala
mihi.

¶ Psalmus dauid in salo/monem. LXXI.

1 d Eus iudiciū tuum

Ps̄. 48.
Alit
Ps̄. 50.
Ps̄. 44.
Ps̄. 85.
Ps̄. 36.
Ps̄. 39.

Dystice f ¶ Sz ⁊ lingua ꝛc. Dystice: Lingua eccl̄ie/ē doctoz aut p̄dicatoz/ꝑ quē ipsa loquit. Prouerb. xij. c. Lingua sapien/tū sanitas. Eccl̄j. xl. c. Tibię ⁊ psalteriū/suauē faciunt melo/diā: ⁊ sup vtraq̄ lingua suauis. i. p̄dicatoz mitis ⁊ dulc⁊. De hac lingua dic̄ eccl̄ia: Lingua mea tota die meditabit iusticiā tuā/o tu christe: nō iustiniani. Prouer. xxvij. b. Stude sapię fili mi: ⁊ lętifica coz meū: vt possis exprobrāti rūdere. Sap̄. j. a. Diligite iusticiā q̄ iudicat⁊ trā. g ¶ Tota die: Cōtra q̄sdā q̄ parte diei studēt ī decret⁊ ⁊ legib⁹ ⁊ decretalib⁹: in alia parte diei/ ⁊ forte minima/studēt in theologia. Jsti sūt q̄si vesptiliones/q̄ aliqñ pedib⁹ gradiunt cū aīalib⁹: aliqñ volāt alis cū auib⁹. Sed certe vesptilio est aīal īmūdū ꝯm legē: Leuit⁊. xj. c. i ¶ Cū cōfusi ⁊ reueriti fuerint q̄ q̄rūt mala mihi. i. heretici ⁊ schismatici. Jlli em̄ rūpūt vnitatē fidei: isti scindūt vnitatē charitat⁊. Vl̄ de futuro anago/gice pōt legi iste ꝯsus et p̄cedēs/sic: a ¶ Exultabūt la/bia mea: ī futuro: vbi p̄miū recipiēt de laude p̄senti quā fa/ciūt. Esa. lxv. c. Gaudebit⁊ ⁊ exultabit⁊ vsq̄ in sempiternū. Job. viij. d. Deus nō ꝓijciet simplicē: nec porriget manū ma/lignis/donec ipleat risu os tuū/ ⁊ labia tua iubilo. Et ꝗ habe/bo: b ¶ Cū cātauero: ī p̄ñti vita. c ¶ Tibi/nō meretrici/bus/vt leccatozes: nō denarijs/vt mercēnarij: nō vēto/vt in/ane gl̄iantes. d ¶ Et aia mea quā redemisti. Ps̄. Aia mea exultabit ī dño: ⁊ delectabit sup salutari suo. f ¶ Et lin/gua mea tota die meditabit iusticiā tuā. Sed nūq̄d vox erit ibi? Jta et vox ⁊ meditatio. Esa. lj. b. Gaudiū ⁊ lę/ticia īueniet ī ea: gr̄arūactio ⁊ vox laudis. Sz nō aliō dicet lingua: aliō meditatio: vt mō fit: iō dic̄: Lingua mea me/ditabit tota die/siue nocte. Esa. lx. d. Nō occidet vltra sol tu⁹ ꝛc. q̄ dñs erit ī lucē sempiternā. Zach. xiiij. b. Erit dies vna q̄ nota est dño/nō dies neq̄ nox: et ī tpe vespe erit lux. i ¶ Cū cōfusi ⁊ reueriti fuerit q̄ q̄rūt mala mihi. s. dę/mones ⁊ dānati hoies: q̄ ꝓfūdēt ī iudicio coā oib⁹: ⁊ reuere/būt pęnā sibi paratā. Ps̄. Induant ꝓfusio/ne ⁊ reuerētia. Et ali/bi: Erubescant ipij ⁊ deducant in infernū. Sap̄. iiij. d. Venient ī cogitatiōe pcātōr suo/rū/ecce cōfusio: timi/di/ecce reuerētia. Et seq̄t: Et traducēt eos ex aduerso iniq̄tates eoz: vt videlicet ñ a dextr⁊ ponāt cū electi: ⁊ ex aduerso cū reprob ad sinistrā: q̄b⁹ dicet: Jte maledicti ꝛc. k ¶ Qui q̄rūt mala mihi: ⁊ i/ueniēt sibi. Eccl̄j. xxvij. d. Qui statuit lapidē ꝓtio suo offe/det ī eo: ⁊ q̄ alij ponit laqueū/ipsi ī illo. Expo. Ps̄. LXXI

†Ps̄. 34.
†Ps̄. 30.
Matth. 2.

Eus iudiciū tuū ꝛc. Titul⁹. In salomonē. In p̄cedēti ps̄. ęgit ꝓpha de gr̄a: ꝗ aūt mlt̄iplicit cōmē/dat auctorē gr̄ę ⁊ largitorē christū: Vñ ītitulat ps̄. iste ō salomone. s. In salomonē: q̄ dirigit nos ī christū q̄ ē ver⁹ salomō. i. pacific⁹: q̄ fecit pacē ī ter hoiez ⁊ hoiez. Vñ Esa. ij. b. dr̄: Cōflabūt gladios suos ī vomeres: ⁊ ⁊ lāceas su/as ī falces. Et loquit ibi de aduētu saluator⁊: ī q̄ tāta pax fu/it q̄ nō erat op⁹ gladijs: nec habebāt vsū armoꝝ. Fecit etiā pacē ī ter hoiez ⁊ angelū. Vñ ipo nato cātauerūt angeli: Gl̄ia ī excelsis deo: ⁊ ī terra pax hoib⁹ ꝛc. Jtē pacē fecit ī ter hoiez ⁊ deū. Si q̄s peccauerit/aduocatū habem⁹ apud pr̄ez iesū christū: ipse em̄ est ꝓpitiatio ꝑ pctis nr̄is. ij. Cor⁊. v. d. Deus erat ī christo/mūdū recōciliās sibi. Jtē fecit pacē ī ter carnē ⁊ spm̄/ī se ī re: ī nob aūt ī spe: Ipse em̄ sol⁹ potuit ꝯe dicere: Coz meū ⁊ caro mea exultauerūt ī deū viuū. In illo em̄ nū/q̄ fuit vlla rebellio ī ter carnē ⁊ spm̄. Intētio ē ī hoc psalmo monere/vt christū vez regē credam⁹. Quod⁹ agēdi. Septē sūt ꝓtitiōes. Primo optat iudiciū dari filio dei. Scō affir/mat qd̄ optauerat: ibi: Judicabit pauperes ppli. Tertio dic̄ de ꝑmo aduētu illi⁹/q̄ scō aduento veniet iudicabit: ibi: Descēdet sicut pluuia. Quarto agit de opibus ei⁹: ibi: Quia liberabit. Quinto agit de honorificētia regi⁊: ibi: Et viuet. Sexto monet ad laudē dei: ibi: Sit nomē ei⁹. Septio qd̄ alios monuerat facit ipse. s. laudat deū: ibi: Be/nedictus ꝛc. Cōmēdat q̄ christū/ꝓpha/petendo ei multa a patre: q̄ ei nō peteret/nisi dign⁹ esset hīe illa. Vñ ipsū pe/tere/ē cōmēdare. Primo aūt petit dari ei iudiciariā potesta/tē/dirigēs sermonē suū ad patrē: cū dicit: O l ¶ Deus/pr̄: iudiciū tuū regi da. i. da iudiciariā potestatē christo: q̄ est rex. Vñ Apocal. j. b. dicit ꝑnceps regū terrę. Et. xix. c. In vestimēto ⁊ ī femore ei⁹ scriptū habebat: rex regū ⁊ dñs dominantiū. Per vestimētū/hūanitas: ꝑ femur ītelligit dei/tas: Femur em̄ ē ꝑncipiū generatiōis: ⁊ ipse ꝯm q̄ deus/fons est toti⁹ bonitatis: ⁊ ꝯm vtraq̄ naturā rex ē. Ergo isti regi da iudiciū. Job. v. d. Pat nō iudicat quēq̄: ⁊ oē iudiciū dedit filio. Sz q̄ nō sufficit iudicare: nisi qd̄ iudicatū est exe/cutiōi mandet: petit ei secūdo executionē iudicij: Vñ addit:

Anagogice

Pacē qdā cē fecit chr. aduētu suo
Lucⁿ. 2. b.
1. Job. 2. a
Ps̄. 85.
Partitio psalmi
Ps̄. 94.

* Et iusticiā

l ¶ Deus iudiciū tuū regi da. Moralit: Rex/est q̄libet iust⁹/q̄ se regit: huic petit iudiciū dei dari: vt. s. ī p̄senti gr̄am habeat seipsū iudicādi. Primo/ne ī futuro duri⁹ a dño iudi/cet. j. Cor⁊. xj. g. Si nosmetipsos dijudicarem⁹: nō vtiq̄ iu/dicaremur. Ps̄. Preoccupem⁹ faciē ei⁹: q̄ irata apparebit in iudicio: Et ꝗ in ꝓfessione: vbi hō seipsū iudicat ⁊ accusat: et postea alios. j. Cor⁊. iiij. a. Molite aūt tēpus iudicare. i. aūq̄ vosipsos iudicauerit⁊. Aug⁹. Ascēdat homo tribunal mēt⁊ ⁊ seipsū iudicet: sit rō iudex: timor carnifex: ⁊ cōscientia testis. Zach. vij. c. Judiciū verum facite vnusquisq̄ cū fratre suo: ⁊ pupillū ⁊ viduā ⁊ aduenā nolite calūniari. Sed q̄ sūt qui/dā qui bene se iudicāt/accusantes seipsos in confessione: ⁊ tm̄ nō exequunt iusticiā: quia satisfacere negligūt. Jdeo addit:

Moralit

* Et iusticiā tuā. i.